

Beke Sándor

Erdély kapujában

Versek

Beke Sándor • Erdély kapujában

Beke Sándor

Erdély kapujában

A borító illusztrációját
Péter Katalin
készítette

Beke Sándor

*Erdély
kapujában*

Versek

Erdélyi Gondolat Könyvkiadó —
Erdélyi Pegazus Könyvkiadó
Székelyudvarhely 2017

AZ ERDÉLYI GONDOLAT
SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA

Brauch Magda • Cseke Gábor
Cseke Péter • Csire Gabriella
Gábor Dénes • Jancsik Pál
P. Buzogány Árpád • Péntek János

AZ ERDÉLYI PEGAZUS
SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA

Csire Gabriella • Gábor Dénes
Murádin László • Németh Júlia
Ráduly János

© Beke Sándor, 2017
© Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, 2017
© Erdélyi Pegazus Könyvkiadó, 2017

ISBN 978-606-534-080-0
ISBN 978-606-92070-0-0

Megjelent az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó
és az Erdélyi Pegazus Könyvkiadó
közös könyvkiadási egyezménye alapján

Áldás az egész

Erdély kapujában

Öreg kapuzábén tündöklő csillag,
tulipán, palmetta, inda, szőlőfürt.
Engedj be zsindegyel fődött kapudon
te élő mítoszt üzenő anyaföld.

Fátyolos habruhában

szőke tündér lépked a Hargⁱ ta fölé a szivárványon

Ivó, 2013

Szélcsend a havason

A székely tanyán, a szálfenyők fölött
a kémény kilencven fokos füstoszlopára

t

á

m

a

s

z

k

o

d

i

k

a

z

é

g

.

Ivó, 2014. december

Hazatérő vendégeknek

Székelyföldi vándorúton
szeretetből tarisznyáltam.
Hitet innen merítettem
a legendák világából.

Hazafelé ajándéknak
másvalamit mit vihetnék?
Székelykapu, fenyves, derék,
maradj velem, székely emlék.

Székelyudvarhely, 2015

Ez a föld

Vagy csak meg van átkozva,
vagy csak áldás az egész,
vagy csak áztat különös varázsa,
vagy csak játszik velem — ez itt a játék.

Vagy csak nem akar elengedni,
vagy csak vonzásköre mágneses,
vagy csak itt lakik az Isten is,
vagy csak nem tehet másként.

Vagy csak szeretve fogja a kezemet,
vagy csak tehetetlen és szegény,
vagy csak szelíden simogat, szeret,
vagy csak nekem nyújt kezet másképp.

2014

Ünneprontó sorok a Magyar Kultúra Napján

(*A félrevezetett vendégek*)

I.

Bisztró, papucs, sétatér

„Kevesen voltak kíváncsiak [Székelyudvarhelyen] a csütörtök esti irodalmi estre a Menta Bisztróban, a Magyar Kultúra Napja alkalmából a kolozsvári Sétatér egyesület felolvasóestjén. A moderátor Fekete Vince kézdivásárhelyi költő volt, a meghívott szerzők közül három erdélyi (Dimény-Haszmann Árpád, Király Zoltán és Lövétei Lázár László), Szálinger Balázs és Szentmártoni János Magyarországról érkeztek, utóbbi nem mellékesen a Magyar Írószövetség elnöke 2010 óta. A beszélgetésre mintegy 15 érdeklődő volt kíváncsi, de közülük is többen elmentek az est folyamán.

Habár jó hely a Menta Bisztró és ilyen estekre is megfelel, azért egy plakátot nem ártott volna kiragasztani az ajtóra, hogy a vacsorázni betérők ne nézzenek furcsán az asztaltársaságra, ahol mikrofonnal a kezükben emberek irodalomról, főleg versekről beszélgetnek. Az est folyamán az is megtörtént, hogy a szállóvendégek egyike papucsban jött le elfogyasztani a vacsoráját, s melléje még hangosan is diskurált.”

(Katona Zoltán: *A vers olyan, mint a gyermek: születik, de csinálni kell.* 2016. <http://uh.ro/kultura/irodalom/24092>)

A bisztró fölött lakik Ákos,
aki a Magyar Kultúra Napján
papucsban lejött ebédelni
s közben megtisztelni
Lászlót, Balázst meg Jánost.

Evés közben
szóhoz juttatta Lászlót,
de a második fogásnál
már bedugta a fülét:
csillogó ezüstvillával
ette meg a lángost.

A harmadikat, Jánost,
meg sem hallgatta Ákos,
a kultúra napján
sörözés közben
egy hölgygel diskurált, s árulta
a szomszéd asztalnál ülőknek
a telket, az autót, a házat, a várost.

Miután eladott mindent
ez a nagybecsű Ákos,
mindenki felállt az asztaltól,
mert azt mondták:
elég volt a vásárból,
már mindenki álmos.

Kultúránk napján
egyedül maradt
László, Balázs meg János,
ők voltak az írók, a költők,
s a hallgatóság is egyben,

ezért kedves olvasó,
ne igen csodálkozz.

S mivel farsang is volt,
jött borúra derű,
az egyik költőnek a kezében
rímekkel csendült a csengettyű:
sebtében jött a pincér,
bort nyitattott János,
s a meghívott költőkoszorú
csak ennyit mondott:
„Szalmaláng volt, lángos”.

II.

Erdélyi irodalom sördugó-hegyen

„Az öt költő egy-egy vers felolvasása után a »van külön erdélyi magyar irodalom vagy nincs?« kérdéskörét kezdték boncolgatni, s most sem jutottak előbbre, mint az elmúlt huszonöt évben, hiszen két évtizeddel korábban az akkori generációk is erről vitatkoztak.”

(Katona Zoltán: *A vers olyan, mint a gyermek: születik, de csinálni kell.*
2016. <http://uh.ro/kultura/irodalom/24092>)

Van-e erdélyi irodalom?
— egyre-másra kérdezed.
Hát akkor az *Erdélyi szép szó*,
a sorozat,

vagy Pomogáts Béla
erdélyi irodalomtörténete
értelmetlen kotyvalék lenne?
Ha nincsen hit,
s abban sem hiszünk,
amiben hinni kell,
kit hibáztassunk,
gyerekek:
az írószövetséget,
mely hitetleneknek kilószámra
díjat osztogat,
a kultúrkocsmát az emeleti
szálloda alatt,
az erdélyi író,
ki kitartóan rója
anyanyelvén a szót,
vagy az önroncsoló szándékot,
amely igaztalanságában igaz,
vagy a részegen tántorgó kérdést
a sördugó-hegyen:
van-e erdélyi irodalom,
gyerekek?
— ezt kérdezem.

III.

Az erdélyi prérin

„Egy következő környi vers után a folytatódó beszélgetés témája az volt, hogy a pályakezdők hogyan szólaljanak meg — Király Zoltán erre egy nagyon frappáns arany szabályt mondott: nem árt, hogyha egy verseskötetben egy jó vers van. ... Az irodalmi est baráti hangulatban kezdődött és ugyanúgy végződött.”

(Katona Zoltán: *A vers olyan, mint a gyermek: születik, de csinálni kell.* 2016. <http://uh.ro/kultura/irodalom/24092>)

Kis kocsmákban, bisztrókban,
mint utolsó mohikán frizurák,
egymásnak olvasnak fel
a költők s az írócskák.

Vagdalkozó vikingek,
egymást üdvözlő harsány trombiták,
leperzselt fűvön, erdélyi grundokon
sok kicsi önjelölt kapitány.

Az erdélyi szellem prérijén vágatód,
törtető maffióták,
klánok és árnyak és fantomok,
az Apollón szent hegyére áhítózó
tört szárnyú pegazus-figurák.

Erdélyi irodalom:
van-e vagy nincs,
kérdetik balgán,
hová jutott
a sok kicsi kör,
az egymásba fogózó egylet —
feljutott-e a mészkőhegység csúcsára
az erdélyi bérceken?

Mágikus körök erdélyi étlapon,
receptek modorosán
vagy modortalanul.
Erdélyi irodalom éterben,
honlapon,
ha elveszik a villanyt,
már nincs,
nem olvasod, nem olvasom.

Székegyudvarhely, 2016. január 25.

Ittfelejtett csönd

A varrógép

Kint hó hull,
de itt benn nem látszik,
csak a meleg színek
árulkodnak arról,
hogy ropog a tűz
a mintás csempekályhában.

Serényen kattog a gép.
A tű alatt
apró ajándék készül,
most áll össze.
Ünnep közeledik.
Nagymama mosolyog.

Kint hull a hó.
Az angyaljárás már elkezdődött
a fehérlelő városban,
a hóbundával letakart utcákon,
és az ezüst erdőben,
a fenyőfák között.

Bent a szobában meleg van.
Nagymama
figyelmesen nézi a varrótalpat.
Majd egy pillanatig megáll.

Míg megtörüli az izzadtságtól
elhomályosodott szemüvegét,
egy pillanatil
megvillan előtte az unoka arca.
Majd tovább dolgozik.

A munkában
a szeretet mindent átölelt,
még a varrógépet is —
a kattogó fekete vasmasinát.

2013

Az ittfelejtett csönd

Az ajtó fájában szű dolgozik hangosan.
Kopott hintaszékben
öregasszony szunnyad.
Az ablakpárkányon
piros virág fonnyad.
Gerenda repedésén bepillant,
majd tovább robog a század.

2013

Az énekes madár

Fent az ég piros.
Vihar lesz a fehér felhők között.
Lent egy fűzfaágon madár énekel.
Talán tavasz lesz,
suttogták farsang farkán
Jancsi padján
a berekedt torkú öregek.

2015

Elfajult világ

Lefelé tart
az erkölcs síkos csúszdáján
az emberi jellem.

Csak azt nem tudom,
meddig bírja még e zuhanást
a lélek?

2013

Virágszirom

Virágszirom az életed —
Álmaidban magasban táncol,
mint a szabadon hullámzó éter.
De ha földet ér, fújja a szél,
vihar tapossa, átok, és véték.

2013

Az égi katlan

Vörös az ég alja,
lila,
szürke,
háborgó hopikék.
Szikrázik,
cikázik az ég alján
a tűz.
Isten begyűjtött
az égi katlanban.

Kenyér kell.
Friss pékárú
az ember lelkének.

2015

A ház lakója

Romokban áll a ház.
A ház lakója mégis távozik.
A bácsi utolsó arcképe ott lapul
a kidobott szekrényben, a fiókban.
Ő ott sétál az ég alatt.
Nap kel.
Nap nyugszik.
Nap kel.
Most megint este van.

2015

Brassóban, a régi várfal alatt

Süme emlékére

Emlékeim filmkockáján
ledőlt gyermekkoromból
egy kicsi oszlop.
Restaurátort szeretnék hívni,
hogy visszaállítsa,
de nem tudok,
mert nincs oly nagy
helyrehozó művész
e széles nagyvilágon.

Az iskolából jövet
a Vár utcán
együtt rohantunk haza,
ő kísért minket, mi kísértük őt —
aki ősz hajú
nagymamájához sietett.
Miközben mentünk
a középkori házak
apró ablakai alatt,
hangoskodásunktól
és kopogó lépteinktől
visszhangzott az ódon
macskaköves utca.

*

Azt hittük akkor,
hogy mi uraljuk az utcát,
a régi városrészt,
az iskolát,
a Graft-patak menti árkokat,
a zöldben fodrozó erdőt,
a bükkös fáik közt
roskadozó várat —
a jelent, a jövőt,
az álmokat —,
s az Ábri tanár úrral
együtt tett sok
osztálykirándulást.

Azt hittük,
hogy miénk a mindenség
a Cenk óriástól az óperenciáig,
és azt hittük,
hogy ez a csoda
mind természetes,
s mindig így lesz,
amíg csak élünk
ezen a meseszép világon.

Azt hittük,
hogy a jelen

sohasem öregszik meg,
délceg, örökifjú,
csodaszép marad,
s gyermekként
benne játszhatunk mindig,
mint egy nekünk szentelt pályán,
a „grundon”,
a régi várfal alatt.

Azt hittük,
hogy a világ
soha véget nem érő
eszméletlen játék,
s hogy a rossz ellen
jó ír a kamaszkori csínytevés,
az őszinte kacaj,
azt hittük,
hogy játszni könnyedséggel
— mint egy mesében —
legyőzhető
minden gonosz óriás,
mely szemben áll velünk,
s kezében kardjával
gúnyosan kacag.

Azt hittük,
hogy az iskolacsengő

nekünk fog szólni,
akkor is,
ha a szünet végén a hangját
nem akarjuk meghallani,
azt hittük féltékenyen,
hogy a schola padjai
mindig ránk várnak —
másokat
sosem fognak befogadni.

*

Az óvárosban a Vár utcán
a nagymamájához sietett
egy gyermek.
Sietve lépkedett,
loholt haza az iskolából.
Én kísértem őt
meg Karcsi, a padtársam.
A megrepedezett
ódon kapu alatt váltunk el
egymástól,
ő szokása szerint mosolygott,
majd megfogta
a súlyos fémkilincset,
s még egyet jópofáskodva
becsukta maga mögött
a nyikorgó bejáratot.

Most is estefelé
— az emlékképek
dzsungel-sűrűjében —,
egy homályos-hamvas
függöny mögül
felcsillan nevető szeme,
miközben az óvárosban
öreg lámpagyújtók
keltik életre a világosságot,
hogy fény csillanjon
a régi házak
kopott homlokzatán.

Elindult.
Hátán a bőrből varrt
iskolatáskával,
kezében futball-labdát tart,
és úgy siet,
mint egy nyugtalan szerelmes,
hogy az ég sötétkék bástyái alatt
— a csillagképek között —
meghódítsa
a legszebb égi kertet.

Úgy tesz,
mint egy rakoncátlan égitest,
mely azért költözött fel

az ég birodalmába,
hogy az óváros fölött őrködjék
csellengő csillagként,
és szebbé tegye
a világegyetemet.

*Emlékland, Areopolis és Corona közötti
légvonalban, 2015. február 19-én.*

*Indulok Veled
magamban*

Indulok Veled magamban

A találkozásig
az egyik legszebb szó:
Indulok.

Az indul cselekvést kifejező ige,
melynek kezdeményezője
Te vagy;
az ok,
a mozgást és a találkozást
előidéző főnév
Én vagyok.
Ezt a szót
eredményezi most az ige
és a főnév találkozása:
Indulok...

Indulok — hozzád...

Indulok — feléd...

Indulok — érted...

Indulok magamban Veled,
indulok veled magamban,
magamban Veled indulok,
magamban indulok Veled.

Elfogyasztottam a reggeli
pirított kenyeret, s
s már ott vagyok, hogy
— indulok,
elzártam a vízcsapot a konyhában, s
— indulok,
bezártam az ajtót a lépcsőházban s
— indulok,
de nehogy kifújja a szél a függönyt,
becsuktam az ablakot és
— indulok,
megyek feléd,
kopog,
kopog a cipőm a járdán...

Már rég elindultam,
már rég megyek hozzád,
igaz,
nincs pár perce,
de régnek tűnik
az idő arcán —

Ha megérkeztem,
új nap kezdődik Veled,
semmihez sem fog hasonlítani
ez az öröm,
mert egyedi,

mert egyszerű,
mégis a legnagyobb beteljesülést
ígéri,
mert két tiszta lélek kapcsa...

Indulok...

Elküldted sms-ben,
én olvasom mobilomon
az üzeneted.
Ennyi: *INDULOK*.

2006–2016

A lélek

Mindig messziről hallottam,
hogy közeledsz.
Előttünk macskakővel
van kirakva az utca,
s amikor érkeztél,
magas sarkú cipődnek
vékony, fényes fémpatkója
ritmikusan kopogott,
kopogott
a szürke gránitköveken
ablakom alatt.

Így költöztél szobámba
azon a napon
te végtelen szárú virág,
te,
világon
végighullámzó szerelem.

Ősz volt.
Korán sötétedett.
Üres szobámban
nem volt se asztal,
se szék, se ágy.

A régi sötét falak
mohón nyelték el
az ablakon beszűrődő fényeket.
És egyszer csak
jött, jött felém
cipőd jól ismert kopogása.

Akartam,
hogy jöjj szobámba,
szivárogni be,
mint a kúszó rózsza illata
az ablakon keresztül.

Jöjjön elé.

A lány.

A kisasszony.

A hölgy.

A nő.

Az asszony.

A dáma.

A hercegnő,
a király leánya.

A vendéglő konyhájából
a fáradt,
fehér arcú mosogató lány,
vagy a kényes kisasszony,
akit megkímélnek a munkától,

s aki minden szóra, hangra
éles hangon visszavág,
a teltkarcsú hölgy,
aki virágos blúzban
áll az elárusító pult mögött,
és szívélyesen kínálja
a méteráru boltban
az abrosznak valót,
a függönyt, a kapcsot, a cérnát;
a nő,
akit a művész urak
vászonra költöztetnek,
akikhez verset írnak a poéták,
s zeneszerzők komponálnak
neki hegedűszonátát;
az asszony,
aki lekezeli
a férfi-ézelmeket,
mert végigutazta már
a lélek minden zegzugát;
a dáma,
aki kihívóan cigarettázik
a macskaköves utcán,
magában beszél
s kezével affektál;
a hercegnő,
aki már kislányként

elképzelte magán
a swarovski ékszereket
s a legdrágább
menyasszonyi ruhát;
a király leánya,
aki a kastély ablakában sírdogál
és azt kívánja,
hogy ne jöjjön,
ne jöjjön
a másik országból
a számára kiválasztott király.

Hullámzó szerelmem,
bejöttél.
Mi szél hozott?
Itt látszólag
nincs semmi,
se asztal,
se szék,
se ágy,
az üres szobában
csak a festőművész lelke,
a láthatatlan,
s a régi falak,
melyek elnyelik
az őszi fényeket.

Maradj!
És hagyd itt a rózsa illatát,
magas sarkú cipőd
kopogását,
ittjártad
egyetlenegy bizonyítékát.

2013

Egy pincérnőhöz

Amikor megtanulod,
hogy a kávémba pontosan
mennyi cukor jár,
tudni fogom,
hogy már nagyon szeretsz...

2013

A csók

Fellegekben járó szerelem.
Csók a csillagok között.

Álom,
amit mindenki
megálmodna.

Álom,
amit egyszer mindenki
megtagadna.

A csók kegyelme.
Szerelem.

Csillagok csókja
odafent.

2013

Juhász Gyula

Elmémben megint itt jártál,

Anna.

Havanna.

2015

Kincs

Kincs

Mi szép
gondolat az elmédben
ragyog, szívbeli
forrás az.
Va-
gyon.

2016

Nem vagyok egyedül

Az égbolt átmelegedett.

Izzanak fölöttem a csillagok.

z	ö	s	.
z	l	i	.
a	ö	l	.
n	t	l	.
a	t	a	.
k	e	g	.
	m	o	.
		k	.

Mint egy gondolatjel
a szöveg végén,
hátradőltem a fűben.

Hallgatom a tücskök muzsikáját.

Meleg van.

Nem vagyok egyedül.

2016

A lélek kertjében

hajú

néni

önt

ö z í ...

a v í ..

r ág .

ágy .

ást .

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

2016

Égi lecke az embernek

A
csil-
lag régen
meghalt, de még
mindig fényárban
tündököl ne künk az égen —
Hogy érté ket, s fontosat
alkossunk mi is
— amíg élünk —
az élet fény telen
ten ge
réb en.

2016

Örökre

Ha ki-
alszik a Nap,
örökre bezár a D-
vitamint forgal-
mazó pati-
ka.

2015

Tenyérvjáték

* * * * * * * * *
* * * * * * * *

Gu rul

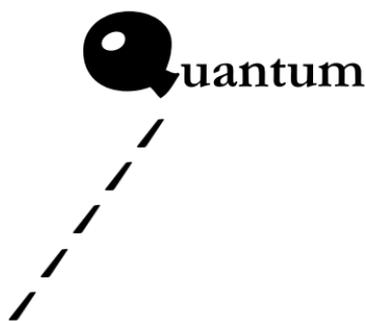
a H ld-tányér az ég tenyerében.
Sötétkék parton táncolnak
a csillagok.

2013

Szendvicsdíz

szív arca
A nek van,
a szívnek szeme van,
a szívnek szája van,
a szívnek füle van.
A szívnek szíve
is van.

2014

Tegnap délután a hét milliárd emberből az egyik emberben meghalt egy rossz gondolat. Erre a szociális központ pszichológusa kikönyökölt az ablakpárkányra és örömeiben felengedett egy fehér ballont az égre.

2016

Angyali körforgás

A
kará
csonyfa
körül csillag-
szórók fényében
öreg angyalok röp-
ködnek, gyors röptüket
minden évben órapontos-
sággal megismétlik. Ezért
maradnak örökifjak a min-
dig visszatérő
an-
gya-
l o k.

2013

Az utolsó kérdés

Ha a lel-
ked
ösz-
sze-
om-
lik
és
a
tes-
ted
ösz-
sze-
rogy,
fel-
te-
szed
az
u-
tol-
só
kér-
dést:
— Is-
te-
nem,
Is-
te-
nem,
hol
vagy
?

A forrás

F
iat
al v
agy
és mé-
gis öreg.
Öreg és
mégis
fiatal.
Hit-
ben gyö-
kerezik az
öregség.
Ez a
l e c k e,
a f o r r á s.

2015

Találós kérdés

Négy **k**ere **k**űbe **N**
ülök, ostor van a ke-
zemben, lovak húz-
nak, nem csikóhalak,
víz nem loccsan,
víz fröcs-
nem csen.

(Hintó)

2015

Reklám

A
píra
mis ár
nyékában
nassolok, s i
szom az otthon-
ról hozott jó hideg
csíki sört. Dög meleg
van itt, barátom. A hűvösben
de jó lehet most neked odalent.
De legalább csendben vagy, mint
RABSZOLGATARTÓ EMLÉK.

2013

Tükör előtt

A	A
fe	fe
hér	hér
ember	embert
fe	a
kete	fe
masz	kete
kot	maszk
vett	látta
ma	utol
gá	já
ra.	ra.

2015

A híd

A község polgármestere szavazás előtt a kampányban hidat ígért a választópolgároknak. Amikor megnyerte a választást, betartotta szavát: pályázatot nyújtott be, s európai uniós pénzekből megépítette a hidat. Ha ekkor nem lett volna unió, pallót építtetett volna a kiszáradt patak fölé. Ez volt a második variáció a fejében: Mariska néni há-

za	mér
e	leg
lól	há
a	zig.

2015

Mikro- fon

A mú-
zeumigaz-
gató egy mamut-
csontváz alatt
összecsuk-
ható
sport-
széken
üldögél
s a vele
szemben
ülő ripor-
terrel be-
szélget. In-
terjút ad
a mamut-
ról a tele-
víziónak.

2013

Vége a játéknak

N
i
n
c
s

t
ö
b
b
é

g
o
l
y
ó
z
á
s

—

Az üveggolyó falnak ütközött és eltört tt.

De nem ez a hang zavar engemet,
hanem az,

hogy vi-har van, vil-lám-lik, s menny-dö-rög.

2014

Győzelem

Igazság-ösztönök veszélyes
jég-platón, tábortól táborig
serpák segítnek. Fúj a szél.
Halálzónában megtámadják
a csúcst a jég-falon. Alattuk
a ködben fehér jég-hasadék.

A

z

i

g

a

z

s

á

g

a Cso-
mo-
lungma
veteránja.

Ezerszer elindult
az úton, s mindig
visszatért.

Az Igazság most megmászta
a Csomolungmát: kitűzte
a zászlót a csúcson a győzelem ünnepén.

2015

Ezüsthintó

Kézfogás urakkal

Elhatároztam,
hogy úriember módjára
fogok majd kezet mindenkivel,
ezért fegyelmezetten és komoran
néztem szembe a mozdulatlan,
élettelen tárgyakkal
és nyújtottam előre a kezem,
jól megszorítva
a kezét a mister semminek,
a don semmiházinak
s a lord senkinek.
Egyszóval,
ha valaki látott volna,
nem restellte volna kimondani:
— Oda nézz!
Ez az ember gyakorolja
a kézfogást a levegővel.

2013

Hitetlenség

Sugárzó energia feszül bennem.
Gyógyítanék vele,
de nem hisznek benne.

2014

Nem érti

Van, akinek hiába magyarázod
a szellem láthatatlan erejét,
Ő a saját szintjén makacsul bólogat,
mert nem érti
a filozófiai módszer eredményeit.

2013

A pórul járt macska

A macska a konyhából
egyenesen az ablakpárkányra ugrott
a virágcserep mellől a lábasba,
a hűlni kitett töltött paprika levesbe,
a babérleveles
paradicsomszósztenger közepébe.
Amikor felébredt a tengerben,
ijedtében megrázta a fejét
és kiszökött a járdára.
Pirosan futott előre,
s mintha rángógörcse lenne,
lábát rázta,
s megrémülve
szaladt tovább a járdán.
Az iskolából hátukon
dagadt hátitáskával
gyerekek mentek hazafelé,
s felvihogtak,
mikor meglátták
a pórul járt macskát.
Így maradt meg
a gyermekek emlékezetében
a piros macska,
a nagymamáéban pedig

a pléh lábosban
a hűlni kitett Vörös-tenger
borsszemekkel teleszórva,
dagadt zöldpaprika csónakjaival,
s babérleveles evezőivel —
a kárba veszett töltött paprika.

2013

Az üzemi tanácsos monológja

— Délelőtt megittam
egy deci vodkát,
mára elvégeztem
a napi munkát.

2015

Politikai karantén

Az embert egy ideig beskatulyázták,
ott van a dobozban
a többi beskatulyázott emberrel együtt.
Most kártyáznak.

2016

Kifordított világ

A macska felszökött az asztalra —
Az asztalon felejtett tej megitta a macskát.

A tehenet a gazda kicsapta a legelőre —
A legelő lelelte a tehenet a pusztán.

A szobrász kőkeresztet faragott —
A kereszt felrajzolta önmagára a szobrászt.

A költő versében azt írta, béke van —
A béke tüntető embereket hívott össze
az utcán.

Az óra másodpercnyi pontossággal mérte
az időt —
Az idő tiltakozni kezdett, s leállította az órát.

2016

Téboly

A babakocsiba villanykörtét
helyezett a babos párnára.
A sok tologatás közben
a villanykörte égni kezdett
a babos párnán.
— Fény van a babakocsiban,
mosolyog a baba —
mondta szürkületkor a parkban
a babakocsit tologató nagymama.

2016

Virágos homokrajz

Tengerpart fvényén
mesés gyermekrajz.
Szél fújja, rongálja,
majd összedúlja a várat,
a bástyát,
a királylány szobáját,
a bástya körüli fát,
a fára szálló madarat
— a rajzolt várat.

A közelben napozó lány
pokrócáról
virágszirmokat fúj a szél
a homokrajzra,
lila liliomokat.

2015

Vagy talán többet süt a Nap?

Azt mondják,
akit vagy amit sokszor emlegetnek,
az eljön,
s amiről sokszor beszélnek,
az bekövetkezik.

A szabadság egy fénysugár.
A Nap sugara.

Jaj,
most már értem,
hogy miért is hangoztatják annyiszor
a globális felmelegedést.

2015

A meleg

Levegővel
összevegyült
energia —
Meleg láng-csoda.

2014

Új tárgy

Amíg nem tudnak téged
máshoz hasonlítani,
addig nem találnak
hibát benned.

2016

Álom

Ezüsthintó
a városszéli
rozsdabarna
vastelepen.

2015

*Szerelmek,
párducok,
középkor*

Molnos Zoltán festményei alá

A kulcslyukon át

Türelmetlen,
nyugtalan vagyok,
elnézést, bocsánat,
nem hallottam a bútorok között
a megszokott botorkálást,
ezért a kulcslyukon át
benéztem a szobába,
hadd lám, nagymama mit csinál?
Hát asztalra hajtva fejét,
kezét összekulcsolva mormolja imáját.
Ujjai között rózsafüzért szorongat,
s ahogy halad a füzéren felfelé,
a hitvallást úgy hozza össze
a Miatyánkkal,
hogy a vízszintes ráncok
meg se rezzennek a homlokán;
olyanok, mint
az öreg tenger megfagyott hullámai.
Hallom, ájtatosan mondja
az Üdvözlégy Máriát,
az asztalon gyertya ég:
lobogó lánggal,
dicsőségesen kíséri
nagymama imáját.

Megnyugodtam,
hogy látom s hallom őt.
Fehér haja,
mint szép, fodros felhő,
csak remegő keze árulja el,
hogy lassan eltelt felette az idő,
de itt van még,
látom,
látom a kulcslyukon keresztül.
Kezét összekulcsolva
ájtatosan mormolja
az Üdvözlégy Máriát.

2013

A királynő

A palota oszlopai között
márványlépcső kanyarog az ég felé.
Hogy kihez,
nem lehet tudni,
ezt csak az egyiptomi istenek
tudnák megmondani.

Asszony,
isten-asszony
mosolyog az ágyon,
fején csigaház-konty,
mosolyában remény és derű,
szemében ott rejtőzik még
egy hamvas álom,
fülbevalójában krómos smaragd:
mélyzölden ragyogó drágakő,
andradit-gránát.

Ó, asszonyom,
az égből kezembe hullt
a madártoll,
mellyel a fáraók földjén
papirusztekercsre írtam:
„szeretlek, múzsák múzsája”.

Kint a csarnok oszlopai
mint örökgyertyák fénylenek.
Az egyik oszlopban
ott látom befalazva
ragyogó fejéssel,
feketére festett szemmel
a régi királyi hitvest.

De itt
most te vagy
a földi mennyország.
Boldog vagy.
Élsz.
A fényben mosolyogsz.

Te vagy a királynő.
Te vagy a beteljesült álom.

2013

Körök a gőzölgő tó vizén

Estefelé van,
késő délután,
az emlékek
országában
szívére
fűzött
rózsával
szerelmes
férfi jár
a lélek taván.

2013

A létra

Mit keresel mellettem, Júlia?
Miért hoztad magaddal a létrát?
A szerzőt akarod-e felérni,
vagy szerelmedet, Rómeót?
Miért támasztottad válladra
s melled dombjára a létrát?

A vásznon csupa csend,
csupa mozdulatlanóság,
a vásznon világos lila szín dominál.
A tested, a tested oly gyönyörű,
csak az, csak az, amely bőrszínű
s izgulásig kívántat, macerál.

Júlia, Júlia, Júliám,
most értettem meg igazán,
hogy mit üzen, mit üzen William:
a létra, a létra selymes válladon
drámai vizzályból messze felvezet
szerelmem, szerelmem s áldott balkonon.

2013

A lány, aki szeret

Nem látni őt,
csak sejteni lehet,
hogyan utazni készül.

A járdán mellette
múlt század eleji
bőrönd.
Lankadt tücsök
kerülgeti.

Nézi, nézi,
megkóstolná,
a bőrönd nem ehető,
nem iható,
de nagy csoda.

Lila nyár van.
A szép szín
százféle árnyalata
hullámzik
a levegőben.

Lenge,
rózsaszínű szellő
fújdogál.

A szellőben
felcsendül
egy dalocska.

A pihenő
bőrönd mellett
tücsök muzsikál.

2013

Fejek

(Középkori lidérces álom)

Míg levágott fejedon
szemed a messzeséget fürkészi,
csupasz homlokodon
éti csiga sétál.

Meredten nézed
a röhögő foghíjas
pókhálós arcot
melletted,
s mind csak azt
mondogatod magadban:
„lányok,
aki levetkőzik, így jár...”

2013

A párduc

Narancssárga ég alatt
mohó párduc ölelt át.
S lám,
miközben vele ölelkeztem,
párduccá lettem,
s játék lett számomra is
a féktelen szerelem,
a vad támadás,
a halál.

Nem akarlak innen
a művész úr birodalmából
elriasztani,
de te,
ki e kép előtt állsz
és e pillanatban
épp hideg, világoszöld
szemembe nézel,
te leszel a következő áldozat.

Na jó,
ne ijesztgessük egymást,
gyerekek,
folytassátok csak
a tárlatlátogatást...

Igazság

Az égből lesújtott
az ítélet baltája.

Valami történt.
Talán büntetés...

Madártollak
szóródnak szanaszét.

Véres a tőke.

Isten is van —
nyugtatom magam.

Látom
ágak közül elősejlő
mutatóujját az égen.

2013

A Hold alatt

Ismeretlen arcból kitépett
fehér ajakra szállt
a sárga szemű sas —

A sivatag közepén
— a hideg homokon —
a száj már nem szól,
nem beszél,
az éjszakában
a rideg Hold alatt,
örökre néma lett —

Üres,
kibelezett gép,
döglött énekesmadár
hull az égből —

Tegnap még
— ambrózia illatban —
pálmabort ivott a fáraó,
s most fakuló múmia
a piramis belsejében.

2013

Telefon madárral

A piramis árnyékában vastelefon —
Titokzatos sivatagi beszélgetések
hangfoszlányait őrzi
a nehézelem rozsdás falaiban.
Trópusi hangya nyalogatja
szétzúzott barna testét,
tárcsáját rozsdá lepte be,
kagylóját s kábelét
széthordták a nagy fülű
sivatagi rókák
s az ide tévedt sakálok —
Amint a hajnal
a piramisok fölött
átforrósítja a tájat,
a kagyló helyére madár száll,
s a rozsdás telefon tetején
énekelni kezd,
— a homokdűnéken
homokfátyol szárnyakkal lebegnek,
táncolnak a sivatagi álmok.

2013

Visszanéztem

Amikor visszanéztem,
megkövültem,
szakállam jéggé fagyott,
s tekintetem az időn áthatolt —
Egyetlen gondolat dúlta agyamat:
hogy maradok,
 maradok,
 maradok...

Mert visszanéztem,
magával ragadt a múlt:
szerelmével átölelt
és nem engedett a jövőbe lépni.

Mert visszanéztem,
büntetésből
hajamba denevér repült,
s két kövér hangya
talált otthonra rajtam,
s arcomon
— mint egy régi járason —
bandukolt:
zaklatott,
feldúlt képem számukra
óriási hangyaboly —

Pedig csak
egy másik arcom:
elfeledett múltam ez...

2013

Őszleány

Makk-kalappal a fején
sötétlila szőlőgerezd-hajával
asztalhoz ül
a gazdag őszleány.
Megsárgult szőlőlevél
kacérkodik kalapján.
Az égre nyúló ágon
mókus kocogtat
mogyorót,
érett alma kerekedik
az avarbarna asztalon,
s a szürrealista szüret fölött
derűs felhők hullámzanak —
Aki megáll a festmény előtt,
elmosolyodik,
majd felteszi a kérdést:
ugye, nekem teríted
dús asztalodat,
szépséges őszleány?

2013

A méhész

Méhész a Nap alatt,
teste kaptár,
feje viasz,
dolgosnak tűnik a ház,
a méhecskék szorgalmasan
hordogatják a mézet,
a földön emberárnyak
csókolóznak,
rekkenő hőség van.

De hogy mi volt
a festőművész fejében akkor,
amikor ihletet kapott
e kép megfestésére?
Még az éti csiga is,
ami e szürrealista
világnak vendége,
még az is elcsodálkozott.

2013

A lélek hangja

A művész úr a parkírozóban
kiszállt a limuzinból,
s mint egy kihasznált szeretőt
a mélybe dobott.
A sziklákon széthullt
a hangolófejem,
s húrjaim is elszakadtak.
Ahogy telt az idő,
a nyereg a nedvességtől elhajlott,
de ha egyetlen
megmaradt húromat
rezegteti a szél,
azonnal megszólalok.

Ilyenkor mindig
felnézek a kősziklára,
mert tudom,
hogy a mester
mégsem hagyott magamra:
a szikla szürke dobogóján
kottával és pálcával
ott áll az Isten,
az én örök karmesterem.

2013

BEKE SÁNDOR ÉLETRAJZI ADATAI

Beke Sándor 1961. október 3-án született Brassóban. Szülővárosában érettségizett az Unirea Elméleti Líceum történelem-filológia profilú osztályában (1981). Tizenhat éves korában jelenik meg első verse a **Brassói Lapokban**. Középközlés diákként a Brassói Lapok Irodalmi Körének a tagja. Három éven át szerkeszti az **Orizonturi** (Horizontok) című diáklap magyar nyelvű oldalait.

A Kolozsvári Protestáns Teológiára felvételizik. Tanulmányait félbeszakítva családot alapít és Székelyudvarhelyre költözik. Újságírói képezést Nagyváradon szerez 1990-ben, s még ebben az évben irodalmi, művelődési folyóiratot alapít, a **Székely Útkeresőt**. 1991-ben megalapítja az **Erdélyi Gondolat Könyvkiadót**, melynek jelenleg is igazgatója. Alapító főszerkesztőként irodalmi és művelődési sorozatot indít, a **Székely Útkereső Kiadványait**. Saját könyvstandokat (1995), nyomdát (1997), könyvesboltot (2006), természetgyógyászati boltot hoz létre (2012), helyi reklámlapot működtet, a **Business Centert** (1998) és a **Jancsi padja** (2000) című satirikus lapot, 2002-től két újabb kiadót, az **Erdélyi Pegazust** és a **Székelykaput**. 2002-től a Romániai Magyar Írók Szövetségének a tagja. Alapító főszerkesztője az **Erdélyi Toll** című, 2009-től negyedévente megjelenő irodalmi és művelődési folyóiratnak. Versei lapokban, folyóiratokban, antológiákban és önálló kötetekben látnak napvilágot.

Antológiák, gyűjteményes kötetek, kiadványok: **Alapművelet**. Fiatal költők antológiája (Bukarest, 1985), **A Cenk árnyékában**. Brassói költők antológiája (Brassó, 1995), **Klárís antológia '98** (Budapest, 1998), **Vasárnap Évkönyv 1999** (Kolozsvár, 1999); **Soproni Füzetek**. Művészeti Antológia

(Sopron, 2001), **Imakönyv Magyarországért, édes hazánkért.** Kortárs költők imái (Debrecen, 2003), **Brauch Magda: Téged kereslek.** Beke Sándor istenes költészete (Székelyudvarhely, 2006), **101 vers Székelyföldről** (Kolozsvár, 2006), **Magyar, székely és csángó örökség.** A Székely Útkereső Kiadványok Antológiája. 1991–2006 (Székelyudvarhely, 2008), **Székely Útkereső Antológia. 1990–1999** (Székelyudvarhely, 2008), **Becsüld a népet!** A Székely Útkereső irodalmi és művelődési folyóirat gyermekirodalmi antológiája (Székelyudvarhely, 2008), **Csíksomlyó hazavár.** Antológia (Székelyudvarhely, 2008), **101 vers Brassórol** (Kolozsvár, 2008), **Szép karácsony szép zöld fája.** Magyar írók versei és novellái (Székelyudvarhely, 2008), **Székely karácsony.** Versek és elbeszélések karácsony ünnepéről (Székelyudvarhely, 2008), **Karácsonyi álom.** Magyar írók és költők karácsonya (Székelyudvarhely, 2008), **Brauch Magda: A vers megközelítése** (Arad, 2009), **A csíksomlyói Szűzanya ajándéka.** Himnuszok, imák, énekek, tanulmányok, beszédek, versek, novellák, visszaemlékezések (Székelyudvarhely, 2010), **Orbán Balázs — a székely lélek apostola.** Tanulmányok, emlékbeszédek, versek (Székelyudvarhely, 2010), **Visszavár a Hargita.** Antológia (Székelyudvarhely, 2010), **Pataki János: Erdély.** Tündérország képekben régen és ma (Budapest, 2010), **P. Buzogány Árpád: Példák, példaképek, példabeszédek.** Beszélgetések, interjúk (Székelyudvarhely, 2011), **Vándor fecske hazatalál.** Székely ajándék Erdély szent földjéről (Székelyudvarhely, 2015), **Nemzet — Sors — Identitás.** Írások a hatvanéves Bertha Zoltán tiszteletére (Budapest, 2016), **Emlék Székelyföldről** (Székelyudvarhely, 2016), **Emlék Erdélyből** (Székelyudvarhely, 2016), **Székelyföld, a legendák földje — 2017.** Naptár (Székelyudvarhely, 2017), **Erdély szent földjén — 2017.** Naptár (Székelyudvarhely, 2017).

Önálló verskötetei: **Madártemető** (1993), **Védtelen évek**, **Téged kereslek** (1995), **Tüntető magnóliák**, **Hajnalodik nélküled** (1997), **Erdélyi homály** (1999), **Megkésett fel-támadás**, **Ismét felgyújtom a méceszt**, **Adventi ko-szorú**, **Láthatatlan sorompók** (2002), **A galambok kire-pülnek**, **Elmaradt imák** (2003), **Fehér tulipánok**, **Mo-solygó oroszlánok** (2004), **A szeretetnek nincsen te-metője**, **Isten megáld a Hargitán**, **Ima Erdélyországért** (2005), **Lelkemben muzsikál a Hargita**, **Bodzafa virága** (2006), **Álom a Titanicon** (2007), **Szerelem orgonája** (2008), **Átölelt a lelked** (2010), **Az én Miatyánkom** (2010), **Álom és értelem** (2011), **Tekintetemmel megfé-süllek** (2012), **Erdélyi harangok**. Versek és elemzések (Társszerző Brauch Magdával — Székelyudvarhely, 2016), **Az álmodó bérceken**. Versek. Beke Sándor verseinek stilisztikai elemzése (Társszerző Málnási Ferencsel — Székelyudvarhely, 2016), **Erdély kapujában** (2017).

Gyermek- és ifjúsági könyvei: **Kezemben jégvirág** (1996), **Hajóval a Déli-sarkon** (1998), **Bohókás ábécé** (1997, 2000), **Mikor pipepásztor voltam**. Válogatott gyermek-versek (2008), **Góbé Miska**. Tréfás költemény (2009), **Havasok királyleánya** (2009), **Öregapó, őzike és a csil-lagok**. Verses mese (2009), **Szépséges kislakók**. Költe-mény (2009), **Elégia a Hargitához** (2010), **Ábécéiskola**. Olivér első könyve (2014). Megjelenés előtt: **Csengő csendül, csillag csillan**. Gyermekversek. Beke Sándor gyermekverseinek stilisztikai elemzése (I.). (Társszerző Málnási Ferencsel — Székelyudvarhely, 2017). **Öregapó meséjében**. Gyermekversek. Beke Sándor gyermek-verseinek stilisztikai elemzése (II.). (Társszerző Málnási Ferencsel — Székelyudvarhely, 2017).

Fordításban megjelent kötetei: Papp Tibor tolmácsolásában eszperantó nyelven közölt három kötetet (**Protestantaj magnolioj** — Tüntető magnóliák. Debrecen, 1999; **Glaciflor en mia man** — Kezemben jégvirág. Debrecen, 2000; **Mi rebruligos la mecon** — Ismét felgyújtom a mécsest. Debrecen, 2002). Moldoveanu Cornelia fordításában jelent meg román nyelven két kötete (**Poezie de dragoste despre cascada Niagara** — Szerelmes vers a Niagara víz-esésről, 2004; **Mi-am clădit în inimă o biserică** — Templomot építettem a szívemben, 2004).

Sajtótörténeti kötetei: **Székely Útkereső — szellemi műhely a XX. század végén Erdélyben.** Főszerkesztői vallo-más a folyóirat megszületéséről és életéről (Székelyudvarhely, 2007); **Székely Útkereső (1990–1999).** Laptörténet és sajtóvisszhang (Társszerző Brauch Magdával, Székelyudvarhely, 2008); **A Székely Útkereső levelezés és dokumentumok tükrében** (Székelyudvarhely, 2010);

Művelődéstörténeti kiadványai: **Kalauz Orbán Balázs székelykapuihoz** (Székelyudvarhely, 2015), **Vendégváros székelykapuk Szejkefördőn.** Múltidéző emlékkiadvány Székelyföldről (Székelyudvarhely, 2015), **Székelykapuk Szejkefördőn** (Székelyudvarhely, 2015), **Székelykapuk Szejkefördőn.** Öröknaptár (Naptár-változat, Székelyudvarhely, 2015).

Interjúkötetei: **Szépirodalom, néprajz, rovásírás.** Két író-barát beszélgetése életpályájukról és munkásságukról (Társszerző Ráduly Jánossal — Székelyudvarhely, 2008); **Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó és szellemi műhely húszéves évfordulóján.** Beszélgetés írókkal, költőkkel, irodalomtörténészekkel, egyetemi tanárokkal és szerkesztőkkel XXI. századi erdélyi könyvkiadásról, sajtókiadvány-

okról, irodalomról, könyvterjesztésről (Székelyudvarhely, 2012); **Erdélyi Toll — az egyetemes magyar irodalom és művelődés szolgálatában.** Beszélgetés sajtómunkatársakkal, szerkesztőkkel, írókkal, költőkkel, irodalomtörténészekkel, egyetemi tanárokkal az Erdélyi Toll öt éves évfordulóján (Székelyudvarhely, 2016).

Közéletészi, gondozza, sajtó alá rendező: **Székely Útkereső.** Irodalmi és művelődési folyóirat. 1990–1999. I-X. évfolyam. Reprint kiadás (Székelyudvarhely, 2008); **Tündér Ilona.** Széphistória (Székelyudvarhely, 2008); **Kéziratos hagyaték I.** Balogh Edgár, Benkő András, Imreh István kiadatlan leveleiből (Székelyudvarhely, 2010); **A Székely Útkereső levelesládája 1990–2000** (Székelyudvarhely, 2010); **Ábel a Hargitán...** Hargitát ábrázoló részletek Tamási Áron *Ábel* című trilógiájában (Székelyudvarhely, 2012).

Verseivel szerepel az alábbi hangbordozókon (CD-ken): **Udvarhelyszék.** Székelyföldi hangos útitárs. 2. Dancs Market Rekords, 2006; **Kézdivásárhely, Felső-Háromszék, Orbaiszék.** Székelyföldi hangos útitárs. 5. Dancs Market Rekords, 2007.

SZELEKTÍV KÖNYVÉSZET BEKE SÁNDOR MUNKÁSSÁGÁRÓL

Encyclopaedia Hungarica I–II–III.

Magyarságtudat Lexikon Alapítvány,
Calgary, 1992, 1994, 1996

Kuszálik Péter: Erdélyi hírlapok és folyóiratok 1940–1989.
Teleki László Alapítvány Közép-Európa Intézet, Budapest, 1996

Ki kicsoda Aradtól Csíkszeredáig? I–II.

Pallas-Akadémia Könyvkiadó, Csíkszereda, 1996, 1997

Romániai magyar ki kicsoda 1997.

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség
és a Scripta Kiadó közös kiadványa. Nagyvárad, 1997

Kortárs magyar írók 1945–1997. I–II.

Enciklopédia Kiadó, Budapest, 1998, 2000

Erdélyi magyar ki kicsoda 2000.

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség
és a Scripta Kiadó közös kiadványa. Nagyvárad, 2000

Új magyar irodalmi lexikon I–II–III.

Akadémiai Kiadó, Budapest, 2000

Kuszálik Péter: A romániai magyar sajtó 1989 után.

Teleki László Alapítvány — Erdélyi Múzeum Egyesület,
Budapest—Kolozsvár, 2001

Ki kicsoda a magyar könyvszakmában.

Kiss József Könyvkiadó, Budapest, 2005

Vofkori György:

Székelyudvarhely. Várostörténet képekben. I–II.

Harmadik, bővített kiadás. Typografika, Békéscsaba, 2009

Erdélyi magyar ki kicsoda 2010.

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség
és a BMC Kiadó közös kiadványa. Nagyvárad, 2010

Romániai magyar irodalmi lexikon. V/1. S–Sz.

Erdélyi Múzeum Egyesület, Kolozsvár
Kriterion Könyvkiadó, Bukarest—Kolozsvár, 2010

TARTALOM

ÁLDÁS AZ EGÉSZ

- Erdély kapujában 7
Fátyolos habruhában 8
Szélcsend a havason 9
Hazatérő vendégeknek 10
Ez a föld 11
Ünneprontó sorok a Magyar Kultúra Napján 12

ITTFELEJTETT CSÖND

- A varrógép 21
Az ittfelejtett csönd 23
Az énekes madár 24
Elfajult világ 25
Virágszirom 26
Az égi katlan 27
A ház lakója 28
Brassóban, a régi várfal alatt 29

INDULOK VELED MAGAMBAN

- Indulok Veled magamban 37
A lélek 40
Egy pincérnőhöz 45
A csók 46
Juhász Gyula 47

KINCS

- Kincs 51**
Nem vagyok egyedül 52
A lélek kertjében 53
Égi lecke az embernek 54
Örökre 55
Tenyérvjáték 56
Szendvicsdísz 57
Quantum 58
Angyali körforgás 59
Az utolsó kérdés 60
A forrás 61
Találós kérdés 62
Reklám 63
Tükör előtt 64
A híd 65
Mikrofon 66
Vége a játéknak 67
Győzelem 68

EZÜSTHINTÓ

- Kézfogás urakkal 71**
Hitetlenség 72
Nem érti 73
A pórul járt macska 74
Az üzemi tanácsos monológja 76
Politikai karantén 77
Kifordított világ 78
Téboly 79

Virágos homokrajz 80
Vagy talán többet süt a Nap? 81
A meleg 82
Új tárgy 83
Álom 84

SZERELMEK, PÁRDUCOK, KÖZÉPKOR

A kulcslyukon át 87
A királynő 89
Körök a gőzölgő tó vizén 91
A létra 92
A lány, aki szeret 93
Fejek 95
A párduc 96
Igazság 97
A Hold alatt 98
Telefon madárral 99
Visszanéztem 100
Őszleány 102
A méhész 103
A lélek hangja 104
Beke Sándor életrajzi adatai 105
Szelektív könyvészet Beke Sándor munkásságáról 110

ERDÉLYI GONDOLAT KÖNYVKIADÓ
ERDÉLYI PEGAZUS KÖNYVKIADÓ

A könyv szerkesztője: CSIRE GABRIELLA

Nyomdai előkészítés:

Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

A szerkesztőség postacíme:

535600 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87

Telefon/fax: 00-40-266-212703

E-mail: egondolat@yahoo.com; egk@freemail.hu

ISBN 978-606-534-080-0

ISBN 978-606-92070-0-0

www.erdelyigondolat.ro

Készült az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó Nyomdájában,
Székelyudvarhelyen

Fátyolos habruhában

szőke tündér lépked a Hargⁱ ta fölé a szivárványon

Erdély kapujában

Öreg kapuzábén tündöklő csillag,
tulipán, palmetta, inda, szőlőfürt.
Engedj be zsindeleyel fődött kapudon
te élő mítoszt üzenő anyaföld.

Beke László

ISBN 978-606-534-080-0

ISBN 978-606-92070-0-0